

ויעל אלהים את חת הארץ נסיונות מאת השבט
 למוח אחת כל רכש הארץת למינהו וירא
 אלהים כי טוב ואמר אלהים מעתה ארבע
 בעת **Divrej Tora** ובעת
 הרשע
PARAŠAT HA-ŠAVUA
 בלעבנו בעבד אלהים ברא אתו וכו' ונקבה
 ברא אתה וימחר אתה אברהם ויאמר לרא
 אברהם ברו וירטו וכלאו את הארץ וכללה
 וירדו בדת הם ובעת העמים ובעבד הדרת
 הרסעית על הארץ ויאמר אלהים הנה נחתי
 לכם את כל נפש וירע וירע אמי על פי כל
 הארץ ואת כל העין אמי כי נרע עין וירע את
 עיני אברהם וירא אתה וירא אתה וירא את
 אברהם כי טוב ואמר אלהים הרשע
 הארץ דלא עבד מדרע ורעעו כד יחזקו
 לפני אמי ורעעו על הארץ ויהי בן ויתנא
 הארץ דלא עבד מדרע וירע בכחות וכן ויה
 נה איר ורעו כי נמיהו וירא אלהים כי כיה
 ויה עבד ויה ברו ים עילעו
 ויאמר אלהים יהי כאייה מרקע השמים
 בתפלת בני הים וכן תכלה ויהו באחת
 ונמיעים וכלים וטוב ויהו ככארדך
 ברקע העמים כהארץ על הארץ ויהו כי
 ועל אלהים את בני הכארת החרים את
 המסור הנדל במכעלה הים ואת המסור
 הקטן למכעלה הים ויה המכעס ויהו
 אלה אלהים ברקע העמים כהארץ על
 הארץ ולכלל ביום וכלילה ולחדיכל בן
 הארץ ובן המסור וירא אלהים כי טוב ויה
 ערבתי מקד ים רעעו
 ויאמר אלהים ישראל השם לרץ ללא חיה
 ולקח לעת על הארץ על פני הרקע השמים
 ויבא אלהים את החלום הנרעים ואת כל
 לקח חיה הרבטת אשר שרץ הים נשבת
 ואת כל עוף בלב לכי ויהו וירא אלהים כי טוב
 ויברך אתה אברהם לאמר ברו וירטו וכלאו
 את הים כי טוב ותעוף ים בארץ ותיעור
 ויה בשר ים חבישו
 ויאמר אלהים חלום הארץ לקח חיה לטלה
 ביום וירטו ויהו ארץ כי שיתו ויהו בן

שמות

Šemot

ויהו הישילו יהו ברת וקח יהו אלהים
 את הארץ ויהו בן עין לעבדו וכללה
 ויש יבד אלהים על הארץ לאמר מכל עין
 הן אכל הארץ ובעין הדעה טוב וירע כל
 האכל מסע כי בים אכתי מסע כיה חסיה
 ואמר יהו אברהם כי טוב היה ואמר כיה
 אלעדי כי יוד כנחו ויער יהו אלהים כן
 הארטה כן חית העדה ואת כל עין חסיה
 ויה אל הארץ מראת סיה יקרא לו וכל
 אמי יקראם הארץ קמי חיה יהו אלו
 וקרא הארץ לטוב ככל הבהדה וכל עין
 העינים ובעבד חיה העדה וכאשר לא סאבו
 כנודו וכל יהו אלהים וירדסה על הארץ
 ויען רקח אתה כנענעה וישו כמי וסאבו
 רכן יהו אלהים את הנכל אשר מקח סן
 הארץ כלטה ויבאה אל הארץ ויאמר לרא
 ואת רעעו על כל בלעמי וכאשר סמרי מוח
 יקרא אמי כי סאבו מוח ואת על כן מע
 איש את אמי ויה אבו ודכן באשרו ויהו
 לכשר אחו ויהו שניה ערבים הארץ ויהו
 ולא יחבטו החוש היה ערום ככל חידת
 העדה אשר עטה יהו אלהים ויאמר אל
 האלה אף כי אבר אלהים סא האכל ככל
 עין הן ותאמר ואשר אל החוש כמי עין
 הן ואכז וספרי העין אשר כחך הן אפרי
 אברהם כי וסנכו מסע ויה הנוע סן המוח
 ויאמר החוש אל הארץ כי סת המוח כי יד
 אלהים כי ביום אכנכב מסע ויקחו עינים
 ויהינם כארץ ידע טוב וירע והרא האלה
 כי טוב העין לכאכל וכי חיה יהו כליל
 ותפדי העין כהסכיל ותקח כפריו ותאכל
 וההן גם כאישה עפה ראכל ותקח חיה עין
 שניתב וירעו כי עירכב הם והעיר לכלואו
 ועשו כיה חרת רעעו את קני יהו אלהים
 כיתהר כן לוח הים ויחבטו הארץ כי
 ואסיה כיה יהו אלהים כחך עין הן וקרא
 יהו אלהים אל הארץ ויאמר כי אברה
 ויאמר את הקר לסבלו בן וארץ כי עירם
 אלבי ואחבט ויאמר מי יחזיר כן כי עירם
 אהה הסן העין אשר ערהך כנבתי אכל
 כסמו אכלתי ויאמר הערס האלה אשר
 והתה עסדי הוא יהו כי סן העין ואכל

Rišon/Kohen 1,1-17 -- Prvi Pozvanik/Koen

(poglavlje 1)

Ve'ele šemot benej Jisra'el haba'im Micrajma et Ja'akov iš uvejtó ba'u.

1 Ovo su imena sinova Israelovih koji dođoše u Egipat s Jaakovom, svaki čovjek i njegovi ukućani dođoše: 2 Ruben, Šim'on, Levi i Juda; 3 Jisahar, Zevulun i Binjamin; 4 Dan i Naftali; Gad i Ašer. 5 A bješe ukupno duša što potekoše od Jaakova sedamdeset duša, a Josef bijaše u Egiptu. 6 I umre Josef, i sva njegova braća i sav onaj naraštaj. 7 A sinovi Israelovi bjehu plodni, rađali su, umnožili se i postadoše vrlo vrlo moćni, i zemlja ih se napuni. 8 I usta novi kralj nad Egiptom koji ne znadijaše Josefa. 9 I reče narodu svom: »Vidite, narod sinova Israelovih brojniji je i moćniji od nas. 10 Hajde, postupimo mudro s njime da ne postane mnogobrojan, i moglo bi se desiti da se u slučaju rata on prikloni neprijateljima našim, i zapodjene rat s nama te ode iz zemlje.« 11 Pa odrediše sakupljače poreza nad njim da ga muče njihovim bremenima. On je faraonu sagradio gradove-skladišta: Pitom i Ramses. 12 Ali što ga više bijahu tlačili, to se on više umnažao, i širio se, i zgdilo im se od sinova Israelovih. 13 I porobiše Egipćani sinove Israelove podčinjavajućim poslovima. 14 Zagorčahu im život teškim radom, sa žbukom i s opekama, i svim vrstama poslova na poljima, svi poslovi koje im bjehu radili bijahu podčinjavajući poslovi. 15 I obrati se kralj egipatski hebrejskim babicama, od kojih jednoj bijaše ime Šifra, a drugoj Pua, i reče: 16 »Kad pomažete hebrejkama pri porodu, pogledajte na kamenima za porađanje: ako je sin, ubijte ga; ako je kćer, neka živi.« 17 Ali se babice bijahu bojale B-ga i ne činjahu kako im bješe rekao kralj egipatski, pa ostavljahu djecu na životu.

Šeni/Levi 1,18-2,10 -- Drugi Pozvanik/Levi

Vajikra meleh-Micrajim lamejaldot vajomer lahen madua asiten hadavar haze vathajejna et-hajeladim.

I pozva kralj egipatski babice pa im rekne: »Zašto to učiniste i ostaviste djecu na životu?« 19 A odgovore babice faraonu: »Zato što hebrejke nisu kao egipatske žene, jer su one babice, pa prije nego babica i dođe k njima, one već rode.« 20 B-g učini babicama dobro i narod se umnoži i posta vrlo moćan. 21 I bi, jer se babice bjehu bojale B-ga, da im učini kuće.

22 A faraon izda naredbu svemu narodu svome rekavši: »Svako muško dijete koje će se roditi - u rijeku ćete ga baciti! A svako žensko dijete neka ostane na životu.«

(poglavlje 2)

1 Neki čovjek od Levijeva koljena ode i oženi se djevojkom Levijkom. 2 Žena začne i rodi sina. Vidjevši kako je krasan, krila ga je tri mjeseca. 3 Kad ga nije mogla više sakrivati, nabavi košaricu od papirusove trstike, oblijepi je smolom i paklinom, u nju stavi dijete i položi ga u trstiku na obali Rijeke. 4 Njegova sestra stane podalje da vidi što će s njime biti. 5 Faraonova kći siđe k Rijeci da se kupa, dok su njezine sluškinje šetale uz obalu Rijeke. Opazi ona košaricu u trstici, pa pošalje sluškinju da je donese. 6 Otvori je i pogleda, a to u njoj dijete! Muško čedo. Plakalo je. Njoj se sažali na nj. »Bit će to hebrejsko dijete«, reče. 7 Onda njegova sestra rekne faraonovoj kćeri: »Hoćeš li da ti potražim dojilju među Hebrejkama da ti dijete doji?« 8 »Idi!« - odgovori joj

faraonova kći. Tako djevojka ode i pozove djetetovu majku. 9 »Uzmi ovo dijete«, rekne joj faraonova kći, »i odgoji mi ga, a ja ću te plaćati.« Tako žena uzme dijete i othrani ga. 10 Kad je dijete odraslo, ona ga odvede faraonovoj kćeri, koja ga posini. Nadjene mu ime Moše, »jer sam ga«, reče, »iz vode izvadila«.

Šliši 2,11-25 -- Treći Pozvanik

Vajehi bajamim hahem vajigdal Moše vajece el-ehav vajar besivlotam vajar iš Micri make iš-lvri me'ehav.

11 Jednog dana, kad je Moše već odrastao, dođe među svoj narod i vidje njegove muke. Spazi tada kako neki Egipćanin tuče jednoga Hebrejca - brata njegovoga. 12 Okrene se tamo-amo i, vidjevši da nikoga nema, ubije Egipćanina i zatrpa ga u pijesak. 13 Izade on i sutradan te zateče dva Hebrejca kako se tuku. »Zašto tučeš svoga druga?« - rekne napadaču. 14Ovaj odvrat: »Tko te postavi za starješinu i suca našega? Kaniš li ubiti i mene kako si ubio onog Egipćanina?« Moše se uplaši pa će u sebi: »Tako! Ipak se saznalo.« 15 Kad je faraon to dočuo, htjede Moša pogubiti. Zato Moše pobjegne od faraona i skloni se u midjansku zemlju. Ondje sjedne kraj nekog studenca. 16 Midjanski je svećenik imao sedam kćeri. Dođu one da zahvate vode i naliju pojila, da napoje stado svoga oca. 17 Ali dođu i pastiri te ih potjeraju. Moše ustane, obrani ih i stado im napoji. 18 Kad su se vratile svome ocu Reuelu, on ih zapita: »Kako ste se danas tako brzo vratile?« 19One odgovore: »Neki Egipćanin obrani nas od pastirâ i još nam zahvati vode i stado nam napoji.« 20 »Gdje je?« - zapita on svoje kćeri. »Zašto ste ostavile toga čovjeka? Pozovite ga na objed.« 21 Moše pristane da ostane kod toga čovjeka. On oženi Moša svojom kćeri Sipurom. 22 A kad ona rodi sina, on mu nadjene ime Geršon, »jer sam«, reče, »stranac u tuđoj zemlji«. 23 Poslije mnogo vremena umre egipatski kralj. Israelci su još stenjali u ropstvu. Vapili su, a njihov vapaj za pomoć sred ropstva uzlazio je k B-gu. 24 B-g je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se svoga saveza s Avrahamom, Jichakom i Jaakovom. 25 I pogleda B-g na Israelce i zauze se za njih.«

Revi'i 3,1-15 -- Četvrti Pozvanik

(poglavlje 3)

UMošē haja ro'e et-con Jitro hotno kohen Midjan vajinhag et-hacon ahar hamidbar vajavo el-har ha'Elohim Horeva.

1 Moše pasao ovce svoga tasta Jitra, midjanskoga svećenika. Goneći tako stado po pustari, dođe do Horeba, brda B-žjega. 2 Anđeo mu se VJEČNOG ukaže u rasplamtjeloj vatri iz jednog grma. On se zagleda: grm sav u plamenu, a ipak ne izgara. 3 »Hajde da priđem«, reče Moše, »i promotrim ovaj čudni prizor: zašto grm ne sagorijeva.« 4 Kad je VJEČNI vidio kako prilazi da razmotri, iz grma ga B-g zovne: »Moše! Moše!« »Evo me!« - javi se. 5 »Ne prilazi ovamo!« - reče. »Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo. 6 Ja sam«, nastavi, »B-g tvoga oca; B-g Avrahamov, B-g Jichakov, B-g Jaakovljeva.« Moše zakloni lice: bojao se u B-ga gledati. 7 »Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu«, nastavi VJEČNI, »i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znale su mi muke njegove. 8 Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te

zemlje u dobru i prostranu zemlju - u zemlju kojom teče med i mlijeko: u postojbinu Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca. 9 Vapaji sinova Israelovih dopriješe do mene. I sam vidjeh kako ih Egipćani tlače. 10 Zato, hajde! Ja te šaljem faraonu da izbaviš narod moj, Israelce, iz Egipta.« 11 »Tko sam ja da se uputim faraonu«, odgovori Moše B-gu, »i izvedem Israelce iz Egipta!« 12 »Ja ću biti s tobom«, nastavi. »I ovo će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, B-gu ćete iskazati štovanje na ovome brdu.« 13 Nato Moše reče B-gu: »Ako dođem k Israelcima pa im kažem: 'B-g otaca vaših poslao me k vama', i oni me zapitaju: 'Kako mu je ime?' - što ću im odgovoriti?« 14 »Ja sam koji jesam«, reče B-g Moše. Onda nastavi: »Ovako kaži Israelcima: 'Ja jesam' posla me k vama.« 15 Dalje je B-g Moše rekao: »Kaži Israelcima ovako: 'VJEČNI, B-g vaših otaca, B-g Avrahamov, B-g Jichakov i B-g Jaakovljev, poslao me k vama.' To mi je ime dovijeka, tako će me zvati od koljena do koljena.«

Hamiši 3,16-4,17 -- Peti Pozvanik

Leh ve'asafta et-ziknej Jisra'el ve'amarta alehem HAŠEM Elo-hej avotehem nir'a elaj Elo-hej Avraham Jichak veJa'akov lemor pakod pakadeti ethem ve'et-he'asuj lahem beMicrajim.

16 »Idi, skupi starješine Israelaca pa im kaži: 'VJEČNI, B-g otaca - B-g Avrahamov, Jichakov i Jaakovljev - objavio mi se i rekao mi: Pohodio sam vas i razabrao što vam se čini u Egiptu. 17 Odlučio sam vas izvesti iz egipatske bijede u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca - u zemlju kojom teče med i mlijeko!' 18 Oni će te poslušati. Onda pođi sa starješinama Israelaca k egipatskom kralju i reci mu: 'Objavio nam se VJEČNI, B-g Hebreja. Pusti nas da odemo tri dana hoda u pustinju, da ondje prinesemo žrtvu VJEČNOG, B-gu svojemu.' 19 Znam ja da vas egipatski kralj neće pustiti ako ne bude natjeran teškom šakom. 20 Zato ću ja pružiti svoju šaku i pritisnuti Egipat svakovrsnim čudesima što ću ih u njemu izvesti. Poslije će vas pustiti. 21 Dobro ću raspložiti Egipćane prema ovome narodu, pa kad pođete, nećete poći praznih ruku. 22 Svaka će žena zatražiti od svoje susjede i stanarke u svojoj kući nakita srebrnog i zlatnog i odjeće. To stavite na svoje sinove i kćeri. Tako ćete oplijeniti Egipćane.«

(poglavlje 4)

1 Moše uzvрати: »Ali ako mi ne povjeruju i ne poslušaju me, nego mi reknu: 'VJEČNI ti se nije objavio'?« 2 »Što ti je to u ruci?« - zapita ga VJEČNI. »Štap«, odgovori. 3 »Baci ga na zemlju!« - naredi mu VJEČNI. On ga baci na zemlju, a štap se pretvori u zmiju. Moše pred njom uzmače. 4 Onda VJEČNI reče Moše: »Pruži ruku i uhvati je za rep.« I on seže rukom i uhvati je za rep, a ona opet postade štap u njegovoj ruci. 5 »Tako moraju vjerovati da se VJEČNI, B-g njihovih otaca, B-g Avrahamov, B-g Jichakov i B-g Jaakovljev, tebi objavio.« 6 Još mu VJEČNI rekne: »Uvuci ruku u njedra.« On uvuče ruku u njedra. Kad ju je izvukao, gle - ruka mu gubava, bijela kao snijeg. 7 »Stavi opet ruku u njedra!« - naredi mu VJEČNI. On opet ruku u njedra. Kad ju je iz njedara izvukao, gle - opet je bila kao i ostali dio tijela. 8 »Ako ti ne povjeruju i ne prihvate poruku prvoga znamenja, povjerovat će poruci drugoga znamenja. 9 A ako ih oba ova znamenja ne uvjere pa ti ne povjeruju, zahvati vode iz Rijeke i prolj je po suhu. Voda što je budeš iz Rijeke uzeo na suhu će se u krv pretvoriti.« 10 »Oprosti, Gospodine!« - nastavi Moše VJEČNOG. »Ja nikad nisam bio čovjek rječit; ni prije ni sada kad govoriš svome sluzi. Ja sam u govoru spor, a na jeziku težak.« 11 »Tko je

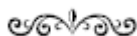
dao čovjeku usta?« - reče mu VJEČNI. »Tko ga čini nijemim i gluhim; tko li mu vid daje ili ga osljepljuje? Zar to nisam ja, VJEČNI! 12 Idi, dakle! Ja ću biti s tobom kad budeš govorio i kazivat ću ti što ćeš govoriti.« 13 »Oprosti, Gospodine«, opet će Moše, »ne bi li poslao koga drugoga!« 14 Razljuti se VJEČNI na Moša i reče: »Zar Aron, Levijevac, nije tvoj brat? Znam da je on vrlo rječit. Evo, baš ti izlazi ususret. Kad te vidi, obradovat će se u srcu. 15 Ti govori njemu i u njegova usta stavljaš riječi. Ja ću biti i s tobom i s njime dok budete govorili; kazivat ću obojici što ćete raditi. 16 Neka on mjesto tebe govori narodu. Tako, on će tebi biti mjesto usta, a ti ćeš njemu biti mjesto B-ga. 17 Uzmi ovaj štap u ruku. Njim izvodi znamenja.«

Šiši 4,18-31 -- Šesti Pozvanik

Vajeleh Moše vajašov el-jeter hotno vajomer lo elha-na ve'ašuva el-ahaj ašer-beMicrajim ve'er'e ha'odam hajim vajomer Jitro le-Mošeh leh lešalom.

18 Zatim se Moše vrati svome tastu Jitru te mu reče: »Pusti me da se vratim braći u Egipat da vidim jesu li još na životu.« »Pođi u miru!« - reče Jitro Mošeu. 19 I VJEČNI reče Mošeu u Midjanu: »Vrati se u Egipat, jer su pomrli svi ljudi koji su tražili tvoj život.« 20 Tako Moše posadi na magarca svoju ženu i sinove i ode u zemlju egipatsku. A u ruku Moše uze B-žji štap. 21 VJEČNI opet reče Mošeu: »Kad se vratiš u Egipat, pobrini se da pred faraonom izvedeš sva čudesa za koja sam ti dao moć, premda ću ja tvrdim učiniti njegovo srce, tako te neće pustiti narod da ode. 22 Tada reci faraonu: 'Ovako kaže VJEČNI: Israel je moj prvorođenac. 23 Tražim od tebe da mi pustiš sina da mi iskaže štovanje. Ako odbiješ da ga pustiš, ja ću ubiti tvoga prvorođenca.'« 24 Kad se na putu Moše zaustavi da prenoći, navali na nj VJEČNI da ga ubije. 25 Ali Sipora pograbi oštar kremen, obreza svoga sina i kožicom se dotakne Moševih nogu: »Zaista si mi ti krvav muž«, reče. 26 I VJEČNI ga pusti. Ona je to zbog obrezanja rekla »krvav muž«. 27 Onda rekne VJEČNI Aronu: »Zaputi se prema pustinji, ususret Mošeu!« On ode i s njim se sastane na B-žjem brdu. Poljubi ga. 28 Moše pripovjedi Aronu sve što mu je VJEČNI povjerio i sva znamenja koja mu je naredio da ih učini. 29 Sad odu Moše i Aron i skupe sve starješine Israelaca. 30 Aron izloži sve što je VJEČNI govorio Mošeu, a Moše izvede znamenja naočigled naroda. 31 Narod je bio uvjeren, i pošto čuše da je VJEČNI pohodio Israelce i pogledao na njihove jade, popadaše ničice i pokloniše se.

Švi'i 5,1-6,1 -- Sedmi Pozvanik

(poglavlje 5)

Ve'ahar ba'u Moše ve'Aharon vajomeru el-Par'o ko-amar HAŠEM Elo-hej Jisra'el šalah et ami vejahogu li bamidbar.

Poslije toga odu Moše i Aron pa reknu faraonu: »Ovako veli VJEČNI, B-g Israelov: 'Pusti narod moj da ode i u moju čast slavi svetkovinu.'« 2»Tko je taj VJEČNI da ga ja poslušam«, odvrati faraon, »i pustim Israelce? Ja toga VJEČNlu ne znam niti ću pustiti Israelce.« 3»B-g Hebreja objavio nam se«, rekoše. »Zato nas pusti da odemo tri dana hoda u pustinju i prinesemo žrtvu VJEČNOG, B-gu svome, da se na nas ne obori pomorom ili mačem.« 4 Nato im odvrati egipatski kralj: »Moše i Arone, zašto

odvrćate svijet od njegovih dužnosti? Idite na svoj posao. 5 Sad kad se svjetina tako umnožila«, nastavi faraon, »vi biste ih od posla odvratili?« 6 Istoga dana izda faraon naredbu nadglednicima i bilježnicima: 7 »Ne pribavljajte više ovome narodu slame kao do sada. Neka idu sami i sebi je skupljaju. 8 A zahtijevajte od njih istu količinu opeke koju su pravili i dosad. Ne smanjujte je! Lijenčine su. Zato viču: 'Hajdemo prinijeti žrtvu B-gu svome!' 9 Navalite poslove na taj svijet: neka rade, da ne obraćaju pažnje klevetama!« 10 Sad dođu nadglednici naroda i njegovi bilježnici te svijetu objave: »Ovako poručuje faraon: 'Neću vam više nabavljati slame. 11 Vi sami morate ići i tražiti je gdje god je možete naći. Ali zato neću smanjiti vaš posao.'« 12 Stoga se narod razide po svoj zemlji egipatskoj da skuplja strnjiku namjesto slame. 13 A nadglednici ih gonili: »Morate svakoga dana svršiti jednako posla kao i onda dok ste slamu dobivali.« 14 A bilježnike koje faraonovi nadglednici bijahu postavili nad Israelcima tukli su i korili: »Zašto niste ni jučer ni danas napravili opeke koliko i prije?« 15 Onda bilježnici Israelaca odu i potuže se faraonu: »Zašto ovako postupaš sa svojim slugama? 16 Tvoje sluge više ne dobivaju slame, a ipak se od nas traži: napravite opeku! Čak i tuku tvoje sluge, a kriv je tvoj narod!« 17 »Lijenčine ste vi! Lijenčine!« - odgovori faraon. »Stoga i kažete: 'Hajdemo da prinesemo žrtvu VJEČNOG!' 18 Nosite se na posao! Slama vam se neće davati, ali morate praviti određene količine opeke.« 19 Bilježnici Israelaca nađu se na mucu zbog naredbe: »Svakodnevnu količinu opeke ne smijete smanjiti!« 20 Otišavši od faraona, naiđu na Moša i Arona, koji su ih čekali. 21 »Neka vas VJEČNI ima na oku i sudi vam!« - dobace im. »Omrazili ste nas kod faraona i njegovih dvorana; dali ste im mač u ruke da nas pobiju.« 22 Moše se vrati VJEČNOG i reče: »Zašto, Gospodine, nanosiš štetu svome puku? Zašto si me poslao? 23 Otkad sam ja stupio pred faraona i progovorio mu u tvoje ime, on još gore postupa s ovim narodom. A ti ništa ne poduzimaš da izbaviš svoj narod.«

(poglavlje 6)

1 VJEČNI reče Mošu: »Naskoro ćeš vidjeti kako ću ja s faraonom! Pod jakom rukom pustit će ih da odu; pod jakom rukom sâm će ih iz svoje zemlje istjerati.«.

Maftir 5,22-6,1

Vajašav Moše el-HAŠEM vajomar HAŠEM lama hare'ota la'am haze lama ze šlahtani.

22 Moše se vrati VJEČNOG i reče: »Zašto, Gospodine, nanosiš štetu svome puku? Zašto si me poslao? 23 Otkad sam ja stupio pred faraona i progovorio mu u tvoje ime, on još gore postupa s ovim narodom. A ti ništa ne poduzimaš da izbaviš svoj narod.«

(poglavlje 6)

1 VJEČNI reče Mošu: »Naskoro ćeš vidjeti kako ću ja s faraonom! Pod jakom rukom pustit će ih da odu; pod jakom rukom sâm će ih iz svoje zemlje istjerati.«.

Haftara - Šemot

Ješajahu 27,6 - 28,13; 29,22 - 29,23 (Aškenazim)

(poglavlje 27)

Haba'im jašreš Ja'akov jacic ufarah Jisra'el umal'u fnej-tevel tnuva.

6 Dolaze dani kad će se ukorijeniti Jaakov, razgranit' se i procvasti Israel, i sav svijet plodovima napuniti. 7 Je li ga udario kako udari one koji njega udarahu? Je li ga ubio kako ubi one koji njega ubiše? 8 Za kaznu ga potjera, izagna, odnese ga silnim dahom svojim u dan istočnjaka. 9 Tako će se okajati bezakonje Jaakovljevo; a ovo je sve plod oprostjenja grijeha njegovoga. Neka se smrve svi kamenovi žrtvenika kao što se u prah drobi krečno kamenje! Nek' se više ne dižu ašere i sunčani stupovi! 10 Jer opustje tvrdi grad, naselje je poharano, napušteno kao pustinja. Telad ondje pase – leži ondje, grmlje brsti. 11 Kad mu se osuše grane, lome ih, dolaze žene i oganj pale. Jer to je narod nerazuman, zato ga neće žaliti Stvoritelj, Tvorac mu se neće smilovati. 12 VJEČNI će u dan onaj klasje vrijeći od Eufrata do Potoka egipatskog, i bit ćete pobrani jedan po jedan, djeco Israelova. 13 U onaj dan zatrubit će velika trublja, i doći će izgubljeni u zemlji asirskoj, i koji bijahu izgnani u zemlju egipatsku, i poklonit će se na svetoj gori VJEČNOG, u Jerušalajimu.

(poglavlje 28)

1 Teško gizdavu vijencu pijanica Efrajimovih, uvelu cvijetu blistava mu nakita – onima što uvrh plodnog dola leže vinom opijeni! 2 Evo, od G-spoda jaki i moćni, kao pljusak s tučom, kao vihor razorni, prolom oblaka i povodanj, i svom ih snagom na zemlju baca. 3 Bit će izgažen nogama gizdav vijenac pijanica Efrajimovih 4 i uveo cvijet blistava mu nakita uvrh plodnih dolina; bit će kao rana smokva prije ljeta: čim je tko spazi, odmah je ubere. 5 U onaj dan VJEČNI nad vojskama postat će kruna slave i sjajan vijenac ostatku svoga naroda – 6 duh pravde onome koji sjedi na stolici sudačkoj i srčanost onome koji odbija napad na vrata. 7 Oni posrću od vina, teturaju od žestoka pića: svećenici i proroci od žestoka pića posrću; omami ih vino; teturaju od žestoka pića, posrću u viđenjima, ljuljaju se sudeći. 8 Svi su stolovi puni gnusnih bljuvotina, nigdje čista mjesta nema! 9 »Koga on to uči mudrosti, koga on upućuje u objavu? Zar djecu odviknutu od mlijeka odbijenu od prsiju? 10 Sav la sav, sav la sav, kav la kav, kav la kav, zeer šam, zeer šam.« 11 Da, mucavim usnama i na stranom jeziku govorit će se ovom narodu. 12 On im reče: »Evo počinka, dajte umornom da otpočine! Evo odmora!« Ali ne htjedoše poslušati. 13 Zato će im VJEČNI ovako govoriti: »Sav la sav, sav la sav, kav la kav, kav la kav, zeer šam, zeer šam«, da hodeći padnu nauznak, da se razbiju, zapletu i uhvate.

(poglavlje 29)

22 Zato ovako govori VJEČNI, B-g kuće Jaakovljeve, koji otkupi Avrahama: »Neće se odsad više stidjeti Jaakov i više mu neće lice blijedjeti, 23 jer kad vidi usred sebe djelo mojih ruku, svetit će ime moje.« Svetit će Sveca Jaakovljeva, bojat će se B-ga Israelova.

Jiremijahu 1,1 - 2,3 (S'faradim)

(poglavlje 1)

Haba'im jašreš Ja'akov jacic ufarah Jisra'el umal'u fnej-tevel tnuva.

1 Riječi Jeremije, sina Hilkiijina, svećenika iz Anatota, u zemlji Binjaminovoj. 2 Njemu dođe riječ VJEČNOG, u dane Jošije, sina Amonova, kralja Judina, trinaeste godine vladanja njegova: 3 zatim u dane Jojakima, sina Jošijina, kralja Judina, do svršetka jedanaeste godine Sidkije, sina Jošijina, kralja Judeje sve do Jerušalajima, u petom mjesecu izgnanstva. 4 Dođe mi riječ VJEČNOG: 5 »Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih, za proroka svim narodima postavih te.« 6 A ja rekoh: »Ah, Gospode VJEČNI, gle, ja ne umijem govoriti: dijete sam.« 7 A VJEČNI mi odvrati: »Ne govori: 'Dijete sam!' Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti. 8 Ne boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim«, riječ je VJEČNOG. 9 I tada VJEČNI pruži ruku, dotače se usta mojih i reče: Evo, u usta tvoja stavljam riječi svoje. 10 Gle: postavljam te danas nad narode i kraljevstva, da istrebljuješ i rušiš, da zatireš i ništiš, da gradiš i sadiš.« 11 I dođe mi riječ VJEČNOG: »Što vidiš, Jeremija?« A ja ću: »Vidim granu bademovu.« 12 Tada mi VJEČNI reče: »Dobro vidiš, jer ja bdim nad riječima svojim da ih ispunim!« 13 I dođe mi riječ VJEČNOG: »Što vidiš?« A ja ću: »Vidim uzavrio lonac, a otvor mu gleda na sjever.«

14 I VJEČNI mi reče: »Sa sjevera buknuće zlo protiv svih stanovnika ove zemlje. 15 Jer, evo, ja ću sazvati sva sjeverna kraljevstva« – riječ je VJEČNOG. I ona će doći: svako će od njih staviti svoje prijestolje pred ulaz vrata Jerušalajima, protiv svih zidina njegovih, i protiv svih gradova judejskih. 16 I sudit ću im za sve opačine njihove; zato što me ostaviše, zato što kadiše drugim bogovima i klanjahu se djelima ruku svojih. 17 Ti bedra svoja sad opaši, ustaj, pa ćeš im govoriti sve što ću tebi zapovjediti. Ne dršći pred njima, da ne bih morao učiniti da uzdršćeš pred njima. 18 Danas te, evo, postavljam kao grad utvrđeni, kao stup željezni, k'o zidinu brončanu protiv sve zemlje: protiv kraljeva i knezova judejskih, svećenika i naroda ove zemlje. 19 I borit će se s tobom, al' te neće nadvladati, jer ja sam s tobom da te izbavim«, riječ je VJEČNOG.

(poglavlje 2)

1 I dođe mi riječ VJEČNOG: 2 »Idi i viči u uši Jerušalajimu: Ovako govori VJEČNI: 'Spominjem se mladosti tvoje privržene, ljubavi tvoje vjereničke: ti pođe za mnom u pustinju, po zemlji gdje se ne sije. 3 Israel bijaše svetinja VJEČNOG, prvina plodova njegovih; tko god od njih jeđaše, bijaše kažnjen; zlo ga snađe'« – riječ je VJEČNOG.

Minha

Kriat Tora (Paraša Va'era)

Šemot 6,2-13

(poglavlje 6)

Vajedaber Elokim el-Mošé vajomer elav ani HAŠEM.

2 Još reče B-g Mošeu: »Ja sam VJEČNI. 3 Avrahamu, Jichaku i Jaakovu objavljivao sam se kao El Šadaj. Ali njima se nisam očitovao pod svojim imenom - VJEČNI. 4 I sklopio sam svoj savez s njima da ću im dati kenaansku zemlju, zemlju gdje su živjeli kao pridošlice. 5 A sada, pošto sam čuo uzdisaje Izraelaca koje Egipćani drže u ropstvu, sjetih se svoga saveza. 6 Kaži, dakle, Izraelcima da sam ja VJEČNI; da ću vas izbaviti od tereta što su vam ga Egipćani nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva u kojem vas drže; izbavit ću vas udarajući jako i kažnjavajući strogo. 7 Za svoj ću vas narod uzeti i bit ću vašim B-gom. Tada ćete znati da sam vas ja, VJEČNI, B-g vaš, izbavio od egipatske tlake. 8 Doved ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da ću je dati Avrahamu, Jichaku i Jaakovu i dat ću vam je u baštinu, ja, VJEČNI.« 9 Moše to kazivaše Izraelcima, ali ga ne htjedoše slušati: duhovi im bjehu pomućeni od teškoga ropstva. 10 Onda VJEČNI reče Mošeu: 11 »Idi i reci faraonu, kralju egipatskome, da otpusti Izraelce iz svoje zemlje.« 12 Moše prozbori VJEČNOM: »Kad me Izraelci nisu slušali, kako će me, spora u govoru, saslušati faraon!« 13 Ali je VJEČNI govorio Mošeu i Aronu i slao ih sad k Izraelcima, a sad k faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta.

*Aliju Rišon i dio alije Šeni (1. poglavlje knjige Šemot) preveo: Vatroslav Ivanuša
Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda*